

INDIAN SCHOOL SALALAH

E-MAGAZINE



2019-20

A Blessing from God

Under the limelight at present,
After all those blessings and religious beliefs,
I was finally born as a girl
Happiness was flown across.

Tiptoeing the whole house,
Being the attention seeker,
Copying those beautiful curves
Taught me how to smile.

Observing you flow as if every runway
Was a fashion eve,
I made my first step,
Listening to your sweet clamour,
I learnt how to chirp.

Time passed and I grew taller,
When the things became dramatic,
I learnt the pure art of arguing
This thing annoyed both of us a lot.

To be frank for all the times,
I was the correct one.
The actual winner of every argument we made
Well,
Don't worry mom
You will still be loved the most.



THE AFFECTION IN A TEACHER

God
Yeah! that's what u call her,
Her smiles
Beautiful than ever,
You're a blessing I'll always remember.

Every mom is a teacher
Every teacher is a mom,
Equal is the care,
Impartial is the love.

Maths gave up its problems,
Physics lost its value,
Bio failed to grow
And Chemistry burnt itself.
Then,
We learnt something new
Something beautiful,
Something me and something you.

Speaking of this..
I forgot,
That I've got everything
I hadn't expected.
The knowledge, the love
The affection ...in a teacher
As sweet as sugar crystals.
We 're more than friends more than sisters,
More like my life's got glisters



Wanes Of Life

Expectations were many
to carry the trophy of respect,
hopes embedded with time
 never clicked so hard
for it would all end up with regret.

Fear of humiliation knocked all over,
all those hopes came crashing down.
 when the world had stopped
those glittering eyes now had patches all brown.
 In fraction of a second
Nothing seemed colourful around.

Grudges we still hold
for the tragedy just struck,
We've still been quite bold.
 Life is hard just in case
 You didn't know yet,
But it has always been fair
 One day you'll realize
 I bet.

Life is a MAZE

Thinking about the past,
Making my way to the future,
Reacting ,imitating and changing
 To the vision at times blurry.

Singing and dancing to silence,
Sneaking and still running,
From everything that triggers.

It's a maze, my child,
 Hold on to me.
I might twist you or at times
 You might fall.
But never will I let go.

It's weird,
It's scary
At times confused.
Today you lose , tomorrow you win
 Life is a maze
 Wait and wait
until everything falls in place.

Complex Thoughts

Nights gloomy
Eyes dripping with sleep
High on textbooks
Smoking words
Mind math-ed.

Phone dings
Eventually, the other world makes way
I'm tired of complications
And there's nothing left to say.

Ain't happy with life
Regrets for it bought us lemons
And we made lemonade
It gave us hardships
We peeped and chose to back off.

It's hard to express,
spilling out words
And now I feel it depress
You know what I'm up to the right
Or u still trying to guess?

Sirjan Kaur

CLASS X



NUMEROphobia

Geometry was stupid

I didn't want to find 'x' or 'y'

Math is the worst, I told myself

I wouldn't even give it a try.

My homework was a disaster

Exams were much worse

I dreaded Math period everyday

To me, it seemed like a curse.

My mind told me, ' Why learn Math?'

It's utopian and useless

Don't drive yourself crazy

It's pretty pointless.'

But one day, another voice perked up

'Hey, Why don't you just give it a try?

May be you'll like it; may be you won't

If you don't fall, how will you fly?

The second voice kept urging me

It advised, cajoled and threatened

It just kept on nagging me

Till I gave in at the end.

I tried the first question, and then moved on

To the second until it's well

And before I did realize,

Math became my paradise,

Now I love geometry

Algebra is my favourite

The day I won the battle in my mind

Was the day Math became great.

ANANYA.G.V

CLASS- IX

मेरा प्यारा 'कीबोर्ड'

मुझे बहुत प्यारा है ,मेरा कीबोर्ड।
जब भी होता हूँ पढ़ाई और खेल-कूद से बोर।
और नहीं सुनना चाहता जब मैं सब शोर।
तो बजा लेता अपना कीबोर्ड।
जब भी मैं सुनता कीबोर्ड का संगीत,
ना जाने कहाँ जाता है मेरा समय बीत?
बजाकर कीबोर्ड पर कोई नया गीत,
सारी मुश्किलों से जाता हूँ जीत।
मुझे बहुत अच्छा लगता है कीबोर्ड बजाना।
सीखना कीबोर्ड पर कोई नया गाना।
भूल जाता हूँ मैं खेलना ,पढ़ना और खाना।
बस चाहता हूँ मैं कीबोर्ड बजाना।

-अर्णव मालविया

III - C

सलालाह का खरीफ़

शुरुहो गई सलालाह में खरीफ़ की बरसात,
होती रहती है बारिश हल्की-हल्की दिन रात,
फैल चुकी है हर जगह यह बात,
आने लगी है जैसे पर्यटकों की बारात।

पूरे सलालाह में हो जाती जैसे एक हलचल,
जब आकाश में छा जाते हैं बादल,
हल्की-हल्की बूँदें गिरती हैं हर पहर,
चाहे हो रात या फिर दोपहर।

जब सलालाह के खरीफ में बरसता है पानी,
पूरी प्रकृति हो जाती है सुहानी,
धरती की सतह लगती है निखरी,
चारों तरफ है हरियाली ही हरियाली बिखरी।

अमौद्ध मालविया

VIII - C

माँ

सुकून है माँ, करार है माँ,
ज़माने भर का प्यार है माँ।
खोल के मन की आँखें देख,
सुनहरा सा संसार-है माँ।
हर जगह है द्वेष का मौसम,
घर में बसंत बहार है माँ।
सेवा करना कभी न भूलो,
स्वर्ग का पावन द्वार है माँ।
माँ का दिल कभी न दुखाना,
भगवान का रूप है माँ।
अकेली नहीं समझना इनको,
खुद पूरा परिवार है माँ।



-इशान गर्ग

VII - B

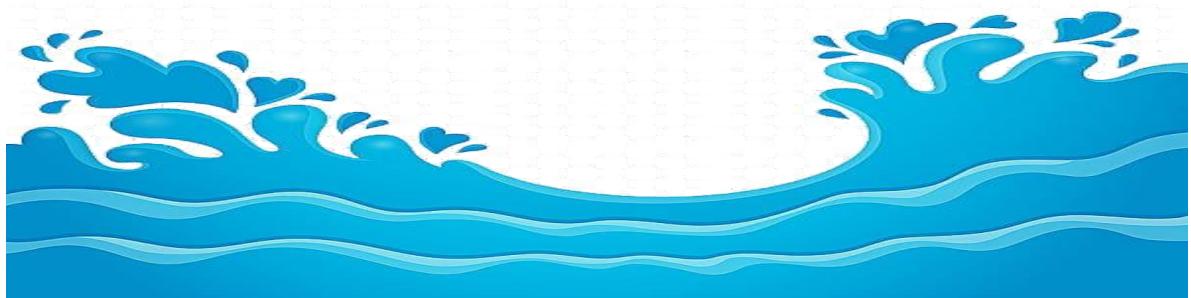
उसे छोटा मत समझो

आसमान को चूमकर
छलांग लगाई इन्सान ने
नदियों को पार कर
उड़ान लगाई इन्सान ने
जोश -जुनून को जगाया, इन्सान ने
डर को डराया इन्सान ने
हे अंतरिक्ष ! उसे छोटा मत समझो
चंद्रमा को भी पड़ोसी बनाया इन्सान ने।

उत्साह की कलि को
ज्ञान का उपवन बनाया इन्सान ने
हर्ष की एक बूँद को
विजय का सागर बनाया इन्सान ने
विद्यार्थी को विद्वान बनाया इन्सान ने
डर को डराया इन्सान ने
हे अंबर ! उसे छोटा मत समझो
सितारों से भी संवाद करवाया इन्सान ने।
चाहे आकाश-आसमान
नभ, सागर या सितारा
लोक को निहारा इन्सान ने ।
चाहे पशु -पक्षी , पर्ण या पुरुष
लोगों को निखारा इन्सान ने
सूखी धरती को सजाया इन्सान ने
डर को डराया इन्सान ने
हे समुद्र ! उसे छोटा मत समझो
चंद्रमा को भी पड़ोसी बनाया इन्सान ने

-मानसी गुरुरानी

XI - B



تمكين المرأة: مفتاح النمو الاجتماعي والاقتصادي

الصف : IX-F المدرسة الهندية صلاة بقلم مريم إيهاب

ويمكن تعريف تمكين المرأة بأنه عملية تؤدي إلى تعزيز سيطرة المرأة على الموارد المالية والبشرية والفكرية في المجتمع. وفي أي دولة ، يمكن قياس تمكين المرأة بمدى مشاركتها في الميادين الاجتماعية والاقتصادية والسياسية. ولا يمكن القول بأن المرأة يمكن تمكينها حقا إلا عندما تعالج في آن واحد جميع العوامل مثل القيمة الذاتية للمرأة ، وحقها في السيطرة على حياتها ، وقدرتها على إحداث تغيير اجتماعي.

الحاجة إلى التمكين الكلي للمرأة: لا شك أن مشاركة المرأة في السياسة من خلال التحفظ تطور إيجابي في الآونة الأخيرة. لكن الانتخابات لا ينبغي أن يكون نهاية المطاف ، ولكن مشاركة المرأة في عملية صنع القرار في تخطيط وتنفيذ برامج التنمية مطلوب أيضا.

ويجب أن تتنافى حياة المرأة بشكل فعال ، وينبغي أن تركز جميع الجهد المبذولة في هذا الاتجاه على الهدف المتمثل في إحداث تغيير اجتماعي يؤدي إلى إظهار التوازن بين القوى الذكورية والأنثوية في المجتمع.

أرض الواقع حول تمكين المرأة: على الرغم من أن النساء يشكلن ما يقرب من نصف مجموع النسب المئوية من سكان العالم ، وهم ما زالوا محروميين من حقوقهم في معظم البلدان النامية في جميع أنحاء العالم. وفي بلدان جنوب وشرق آسيا بصفة خاصة ، إلى جانب البلدان الأفريقية ، تعيش النساء حياة محرومة بسبب التمييز القائم على نوع الجنس.

الفجوة بين الريف والحضر: حالة المرأة في المناطق الريفية أكثر بؤسا من حالة نظرائها الذين يعيشون في المناطق الحضرية. ومن الشائع على نطاق واسع أن النساء يحرمن في الغالب من وضع متساو مع الرجال ، ومن ثم يبقين مستعبدات سلبيات في المجتمعات في هذه البلدان. ولا تزال هذه البلدان عاجزة ، نظرا لقلة مشاركتها وانخراطها في توليد الموارد الحيوية للتنمية. ولذلك ، يجب أن تصبح المرأة شريكا نشطا مع الرجل ، إذا أردت تحقيق هدف تمكين المرأة في مجمله .

ولجعل الجهود التي تؤدي إلى تحديد أي مجتمع ناجحة ، من الملح إشراك المرأة في التيار الرئيسي للتنمية. نحن بحاجة إلى إقامة التوازن المثالي بين الذكور والإإناث المساهمين في المجتمعات الريفية من خلال توفير فرص متساوية للنساء دون تحيز تجاه الرجال.

ولكي يحدث ذلك ، لا بد من تمكين المرأة على جميع الجبهات: الاجتماعية والاقتصادية والسياسية فضلا عن الدينية — على نحو يمكنها من المشاركة بنشاط في جميع الجهود الرامية إلى توفير النمو للمجتمع. وإذا تم تمكين مع تكافؤ الفرص في مختلف مجالات الحياة الاجتماعية والاقتصادية والسياسية ، فإن النساء سوف يكون لديك خيار لقيادة علنا الحياة النشطة التي يمكن أيضا إحداث تغيير إيجابي في المجتمع. ونحن بحاجة إلى تهيئة بيئة مواتية في المجتمع لكي تصبح المرأة واثقة بما فيه الكفاية لكي تتمكن من التعبير عن أفكارها وتصبح أكثر إنتاجية في أعمالها. ويتبعين أن تتاح لهم فرص متساوية للمشاركة في اتخاذ القرارات من أجل أسرهم وكذلك من أجل المجتمع والبلد ككل.

خامسا-الخلاصة:

وقد تعرضت المجتمعات المعاصرة في جميع أنحاء العالم لعمليات التحول الرئيسية على جبهة التنمية الاجتماعية والاقتصادية. غير أن هذه العمليات لم تنفذ بطريقة متوازنة وزادت من أوجه الاختلال بين الجنسين في جميع أنحاء العالم حيث ظلت المرأة في نهاية المطاف أكثر معاناة. وقد أثر هذا الوضع سلبا على وثيره تمكين المرأة. ولذلك نحن بحاجة إلى تحولات المجتمع المساواة في الفرص في النمو بشكل مناسب المقدمة إلى المرأة بحيث يمكن أن تتعايش مع نظرائهن من الذكور الإسهام على قدم المساواة في جميع العوامل المسؤولة عن نمو المجتمع بمعنى أوسع

علّمتني الحياة

علّمتني الحياة ان أحيا على ضوء شمعة بضوء أفضل
من أن
أحيا بلا صميل تحت أضواء قصر.

- علّمتني الحياة ... كلمة حب صادقة أفضل من مجلد من العقابات واللف والدوران
- علّمتني الحياة أن أكون كالسلحفات في الطريق الصحيح ، خير من أكون غزا لا في الطريق الخطأ.
- علّمتني الحياة أن كل يوم جديد هو عطية جديدة يجب أن أعرف كيف أستغلها في طاعة الله تعالى .
- علّمتني الحياة أن لا ألم نفسي على ما مضى فاللوم افة كبيرة ، بل أتغظ من أخطائي ول يكن هدفا جديدا.

Aya salém



മാതൃഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം.



കുപ്രമരിയം വർദ്ധിസ്സ്. കൗൺസിൽ 10.സി

ഇന്ത്യൻസ്കൂൾ സലാഹാ

പ്രസംഗം-

മാന്യ സദസ്യിന്മുഖ നമസ്കാരം .

“മാമലകൾക്കെല്ലുറത്തു മരതകപ്പട്ടുടയ്ക്കു

മലയാളമെന്നാരുന്നട്ടുണ്ട്-കൊച്ചു

മലയാളമെന്നാരു നാടുണ്ട്.”

“അ കൊച്ചുമലയാളനാട്” അതിന്റെ അരുപത്തിമൂന്നാം പിന്നാൾ ആദ്യാഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ കേരളത്തിന്റെ പിറവിയുടെ പിനിലെ തന്നെ അടിസ്ഥാനപദ്ധതിക്കും മലയാളഭാഷയെ ഇന്നത്തെ സമൂഹം മനുക്കുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ എത്രമുലയിൽപ്പോയാലും അവിടെയെല്ലാം മലയാളികൾ ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു മലയാളഭാഷയും ഉണ്ട് എന്ന് എല്ലാവരും കരുതുതുന്നു. പക്ഷേ ഇതിനു മാറ്റം വന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നുപറയേണ്ടതാണ്.മലയാളികളുണ്ടെങ്കിലും മലയാളത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കുറഞ്ഞു വരുന്ന അനുഭവമാണ്.വിദേശത്ത് ഇതിനു പലപ്പോഴും മാറ്റം കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും നാട്ടിലെ സ്ഥിതി മിക്കപ്പോഴും പരിതാപകരമാണ്. മലയാളഭാഷയ്ക്കു ശ്രേഷ്ഠംഭാഷാപദവി നേടിയെടുക്കാൻ കേരളത്തിലെ സാംസ്കാരികനായക്കമാരും ഭാഷാസന്നേഹികളും അനുഷ്ഠിച്ച ത്രാശം എത്രയായിരുന്നുവെന്ന് ഒന്നു ഓർത്തു നോക്കുമ്പോൾ എൻ്റെ വാക്കുകൾ അതിശയോക്തിയല്ല എന്നു തിരിച്ചറിയും.

ഹിന്ദി രാജ്യഭാഷ ആയതുകൊണ്ടും, വിദ്യാഭ്യാസബോധനം ഇംഗ്ലീഷിലായതുകൊണ്ടും അല്ല നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് ഇങ്ങനെ അപചയം

ഉണ്ടായത്. നാം നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുകയും പറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ നമ്മുടെ സമുഹം അന്തസ്ഥിന്റെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും തുലാസ്ഥിന്റെ തട്ടിൽ നമ്മെ അളക്കുമെന്ന അകാരണ ഭീതിമുലമാണ് ഇങ്ങനെ നാം മാതൃഭാഷയെ മറക്കുന്ന നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്നത്.

തമിഴിൽനിന്നും ഉത്തവിക്കപ്പേട്ടു എന്നു കരുതുന്ന മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ് തുഞ്ചത്തു രാമാനുജനേശുത്തച്ചനാണെന്നു കരുതുന്നു. മണ്ഡിൽ

ഓം ശ്രീ ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേ നമഃ എന്നാശ്വരി കൂട്ടിക്കളെ ആദ്യാക്ഷരം പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്വന്ദര്ഭം കൊണ്ടുവന്നതും എഴുത്തച്ചനാണെന്നു കരുതുന്നു. ആ രീതി പിന്തുടരുന്ന നമ്മൾ മാതൃഭാഷയെ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ മറക്കുന്നത് വേദകരമായ ഒന്നാണ്.

“മാതാവിൻ വാതില്യഭൂത്യം സുകർന്നാലേ

പെത്രങ്ങൾ പുർണ്ണവളർച്ചനേടു”- എന്ന വള്ളത്തോൾ നാരാധാരമേനോൻറെ

വരികൾ കേവലം ഉപന്യാസങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങളിലും മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാതാപിതാക്കളെ അമ്മയെന്നും അച്ചുനേന്നും വിളിക്കുന്നത് നാണക്കോയി നമ്മുടെ സമുഹം കരുതുന്നു. പക്ഷേ വിദേശത്തു താമസിക്കുന്ന പല മലയാളിക്കുടുംബങ്ങളും മക്കളെക്കാണ്ക് മാതാപിതാക്കളെ അമ്മയെന്നും അച്ചുനേന്നും വിളിക്കുന്നു എന്നത് ഈവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ട കാര്യമാണ്.

മാതൃഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം അറിഞ്ഞിട്ടും അതിനെ പലരും പിന്തുള്ളുന്നോൾ നമ്മൾ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ പകുവച്ചുകൊണ്ക് ഈ പ്രഭാഷണം അവസാനിപ്പിക്കാം:-

“എനിക്ക് മലയാളം അറിയില്ലാണെന്ന പറഞ്ഞാൽ തെറ്റിപ്പോകും, എൻ്റെ കൂട്ടികൾ മലയാളം പറിക്കേണ്ട്” എന്നല്ലാം പറഞ്ഞുതുങ്ങും വലിയ സംഭവമാണെന്നു പറഞ്ഞു “മലുക്ക്” എന്നു സ്വയം വിശ്വേഷിപ്പിക്കുന്ന സൂചജന് മലയാളികൾ നമ്മുടെ മുതിർന്നവരാണെങ്കിൽ അവരോടു പറഞ്ഞു കൊടുക്കണം: ഈവർ ഇംഗ്ലീഷ് പറഞ്ഞുപഠിച്ചപ്പോൾ ഇതുപോലെ തെറ്റുകൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്; ജർമ്മൻകാരനായ പൊർമ്മൻഡുണ്ടർട്ട് എന്ന വിദേശിക്ക് മലയാളത്തിനോടുള്ള ഇഷ്ടം കാരണമാണ് ആദ്യമലയാളനിലഭവും ഭാഷയ്ക്ക് പ്രാക്രണപുസ്തകവും നിർമ്മിച്ചു നൽകിയത്.

ഈ തെറ്റുകൾ വരുത്തുന്നത് നമ്മുടെ അനിയന്ത്രാരും അനിയത്തിമാരുമാണെങ്കിൽ ; “മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചാൽ കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല”

എന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ ദേഹര്ജ്ജപ്പെടുത്തണം.അപ്പോൾ
മലയാളത്തെ,മാതൃഭാഷയെ സ്വന്നേപിക്കുന്ന ഒരു തലമുറ വളർന്നു വരും.
അതാണ് നാം നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയ്ക്കു നൽകുന്ന എറ്റവും വലിയ
സമ്മാനം.അതിന്റെ മൂല്യം മാതൃഭാഷയിൽ മണിക്കൂറുകൾ
പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും വലുതാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എൻ്റെ വാക്കുകൾ
ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

നമ്മിന്മാൻകാരം.

അച്ചടക്കം- ടില വേറിട് ടിന്റകൾ



സൗഹ്യനാം കെ. ഷാജീ. ടി.എസ്.എഡി. ശ്രദ്ധാസ്കൃത സഖാലവ

നമൾ എപ്പോഴും പറയുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്കാണ് അച്ചടക്കം. എന്താണ് അച്ചടക്കം? .നമൾ അടക്കത്തോടും ഒരുക്കത്തോടും തുടരുന്ന ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ് അത്.

അച്ചടക്കം മുന്നുതരത്തിൽ തരംതിരിക്കാം.

1. ശാരീരികമായ അച്ചടക്കം.
2. മാനസികമായ അച്ചടക്കം
3. ബെഞ്ചികമായ അച്ചടക്കം.

ശരിയായ വ്യാധാമം, ശരിയായ ക്രഷണരീതി, ശരിയായ ഉറക്കം എന്നിവ ശാരീരികമായ അച്ചടക്കത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ശരിയായ വികാരനിയന്ത്രണരീതി, ശരിയായ പെരുമാറ്റരീതി, ശരിയായ ശ്രദ്ധ എന്നിവ മാനസികമായ അച്ചടക്കത്തിൻ്റെ പ്രധാന വഴികളാണ്.

ശരിയായ ചിന്താഗതികൾ, തീരുമാനങ്ങൾ വേണ്ടസമയത്തു എടുക്കാനുള്ളകഴിവ്, ശുഭകരമായ ചിന്താഗതികൾ, സന്തോഷത്തപ്രഭാനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവ് എന്നിവ ബെഞ്ചികമായ അച്ചടക്കത്തിൻ്റെ വഴികളാണ്.

“ചൊട്ടയിലെ ശീലം ചുടലവരെ” എന്ന ചൊല്ല് നമുക്കു സുപരിചിതമാണെല്ലോ. അതിനാൽ നാം ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്ന അച്ചടക്കം ശീലിക്കേണ്ടതാണ്. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്ന അച്ചടക്കം ശീലിക്കുന്നവർ ജീവിതത്തിൻ്റെ എത്രമേഖലയിൽ എത്തിയാലും അവിഭേദം അവർ വിജയിക്കും.

ഇരുപത്താനാംനുറാണ്ടിൽ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ വേണ്ടതു അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നില്ല എന്ന തെളിപ്പിക്കുന്ന സത്യം നമുക്കു വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയില്ല.അതിനാൽ നാം അച്ചടക്കത്തിന്റെ പാതയിൽ ജീവിതം രൂപപ്പെടുത്തി ജീവിതവിജയം നേടണം എന്ന് എല്ലാകൂടുകാരെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഭാരതീയ വൈദികപാരമ്പര്യത്തിൽ കടനു വരുന്ന വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ചിന്തകൂടി പങ്കുവച്ചുകൊണ്ട് ഈ കുറിപ്പ് അവസാനിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെ രമമായും പദ്ധതിയങ്ങളെ അഭ്യുകൃതിരകളായും ബുദ്ധിയെ കടിഞ്ഞാണെന്നും ഔഷ്ഠിമാർ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനസ്സാകുന്ന രമത്തിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പദ്ധതിയങ്ങളാകുന്ന കുതിരകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ബുദ്ധിയാകുന്ന കടിഞ്ഞാണ് കൊണ്ടാണ്. അപ്പോൾ മാത്രമാണ് ശരീരത്തിന്റെ ഉടമയായ പ്രക്രി ഒരു പുർണ്ണ വ്യക്തിപത്തിലേക്കു വളരുന്നത്.അതു വളർച്ചയ്ക്കു നമ്മുടെ സഹായിക്കുന്നത് അച്ചടക്കത്തോടെയുള്ള ജീവിതക്രമത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന പരിശീലനമാണ്. അതുകൊണ്ട് അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു തലമുറയായി നമുക്കു വളരാം.

ലോകാ സമസ്താസ്വവിനോ ഭവന്തു...

=====+=====



കവിത

എന്റെ അമ്മ

എന്റെ ജീവൻ പതിയായോരമ
എന്റെ ജീവിതനിധിയാണുമ
കനിവിന്റെ നീർത്തടാകമാണുമ
കരളിന്റെ തുടിപ്പാണുമ
അറിവില്ലാതുഫലുമ്പോൾ, ആ.....
ഇരുളിലെ പൊന്തവിളക്കാണുമ
പെരുമഴനന്തെത്തവേ, തന്ത-
പൂടവയാൽ തലയമർത്തിത്തിരുമി,
ഉടിമിനലിലോരുത്തണലായ്
നിൽക്കുമെന്നുമ.
നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹമാണുമ
അനശ്വര സത്യമാണുമ
അലിവിന്റെ ആഫക്കലാണുമ
മാനസ ശ്രീകോവിലിൽ
നിത്യവും ഒരു നിലവിളക്കായ്
കത്തിജ്വലിക്കട്ട് എൻ അമ.

ഭഗവത് പ്രിയ പിള്ള

കീബു. V.E

ഇന്ത്യൻ സ്കൂൾ, സലാല.